

DOMOVINA

Pravdnik je v Schillerjevih ulicah št. 8. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrije in Nemčije na leto 8 kron, pol leta 4 kron, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 18 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Slovenskih sodnikov!

II.

Iz naših izvajanj v zadnji številki je razvidno, da smo trpeli Slovenci od nekdanj vsled zapostavljanja našega jezika pri sodiščih. Posebno bridko je občutil od nekdanj narod to kričevo krivico, ko si ni mogel — in si ne more — poiskati pravice v polni meri, ker se večinoma ni mogel sporazumeti z sodnikom. Naravno je torej, da se je ves boj za ravnopravnost pri sodiščih osredotočil v zahtevi, da mora vsak uradnik biti slovenščine popolnoma zmožen.

Kakor smo dejali, to je bila naravna posledica razmer. Pri tem se je pa pozabljal, da je sicer jezikovno znanje prvi predpogoj za dobro pravosodje, da pa samo pri tej zahtevi ne moremo in ne smemo ostati.

Saj je že silno dvomljiva tista „jezikovna kvalifikacija“, katero spoznavajo kot zadostno ljudje, kateri sami niso večji našega jezika.

Glavni vzrok pa, radi katerega moramo zahtevati za sodnike domačine, je nezaupanje, katero se je razvilo v našem narodu do sodišč, kakoršna so danes. Zopet se sklicujemo na besede poslanca Ploja v zgoraj citiranem govoru:

„K navedenim vzrokom se pridružuje še ta, da se ti na Spodnjem Štajerskem imenovani sodniki ne znajo vedno vzdržavati narodnih nasprotstev, da žal le premnogokrat pozabljajo, da morajo biti stranke, katere iščejo pri sodnikih pravice, prepričane, da stoje res pred nepristranskim sodnikom, temveč se precej mnogokrat dajejo voditi od simpatij in antipatij.“

Priznavamo, huda obdolžitev je izražena v navedenih besedah, in žalostno je, da so ravno te besede le prerեսnične. Dejstva govore.

Saj je znano, da se sodniki nemške narodnosti branijo govoriti slovenski, tudi če so jezika zmožni. Zapisniki se delajo le v nemščini, in tako se rajši riskira temeljitost postopanja, kakor pa da bi se govorilo v jeziku, ki je spričo jezi-

kovnega znanja strank edino mogoč. Zlasti se samonemške obtožnice državnih pravdnikov. Samo ob sebi je umevno, da so stranke tako v svojih pravicah prikrajšane.

Vrh tega kažejo ti ljudstvu tuji sodniki tako mrzno do slovenskega jezika, da se je razvil v priprostem ljudstvu prepričanje, da se ne more doseči ugodna razsodba, če se ne ustreže uradniku z nemško govoro. Koliko je slučajev, da prosi kmet odvetnika, naj govori pri sodnji nemški, češ, da sicer ne bo dosegel ničesar.

Ali si je mogoče misliti hujše obsojbe našega pravosodja, kakor je to uverjenje ljudstva, da sodnik ne bo razsodil, kakor mu velevala vest in postava, ampak da bo sodil tako, kakor mu bo velel njegov nemško-nacionalni čut.

In reči moramo, da to ljudsko prepričanje nikakor ni neosnovano.

Kako dolgo pa je še tega, kar je v Celovcu izrekel sodnik razsodbo na podlagi obravnave, v kateri je tožnik tolmačil obtoženčeve izpovedbe?

Kako dolgo je še tega, kar je nek preiskovalni sodnik — nevedec slovenščine — protokoliral obdolženčeve izpovedbe tako krivo, da je celo celjski državni pravdnik zahteval, da se dotičnika zasliši še enkrat in se sestavi slovenski zapisnik.

Zloglasni slučaj Bratuša, ki je ponemčevalni sistem pri sodiščih zvedel popolnoma ad absurdum, je še vsem v spominu.

Ljudstvo ni slepo in dobro vidi, kako se mnogokrat lomi zakon in pravica ravno od tistih, ki so postavljeni zato, da jo branijo.

Kaj naj rečemo dalje k ponemčevalnemu nastopu tistih sodnikov, ki bi radi s pomočjo čl. XIX. prisilili slovenske občine k nemškemu uradovanju, kakor se je ravno pred nedavnim časom dogodila cela vrsta slučajev. Ljudskega zaupanja to nastopanje gotovo ni pomnožilo.

Pri nas so razmere zelo napete, volilni boji so na dnevnem redu, in kako ti boji razburjajo, to ve vsakdo, ki je bil kdaj na takih vročih tleh. Kaj vidimo spet pri teh bojih? Nemški sodnik nikdar ne pozabi, da je v prvi vrsti Nemec, in stoji tudi vedno v nemških vrstah. Da, celo aktivno se udeležuje boja za nemštvo v slovenskih okrajih. Saj vendar skoro v vseh naših mestih in trgih živi nemštvo po milosti vlade, ki jim pošilja nemške uradnike.

Kako naj potem zopet Slovenec zaupa sodniku, katerega vidi strastno bojujočega se v nasprotnih vrstah?

Skoro vsak hudi volilni boj ima posledice pri sodnijah. Ali ni potem naravnost vnebovpijoče, če sodi nasprotnik nasprotnika? In ne samo takrat, tudi pozneje se zaupanje težko, težko zopet pridobi. Znan nam je kraj, kjer Slovenci raje ne hodijo iskat pravice k sodnji, dokler se le količkaj da, ker vedo, da je sodnik strasten nasprotnik slovenstva, in so uverjeni, da bo to nasprotstvo našlo izraz tudi v postopanju in sodbi.

Doživeli smo slučaje, ko je sodnik med obravnavo kazal skrajno mrzno do slovenske narodnosti, da, zgodilo se je, da je sodnik žalil narodni čut obtoženčeve celo takrat, ko je razglašal razsodbo „v imenu Nj. Veličanstva“.

Kako vse drugače pač postopajo slovenski uradniki tudi v popolnoma slovenskih krajih!

Celo ministrski predsednik baron Gautsch je izrecno priznal potrebo ljudskega zaupanja do sodišč, ko je izgovoril besede: „... pač pa mislim, da se mora vendar enkrat storiti kak korak, ki privede do zboljšanja razmer. Kajti dobro vem, da je zaupanje ljudstva napram uradnikom bistvenega pomena za celo upravo in pravosodje“ („... aber immerhin glaube ich, dass endlich einmal damit begonnen werden muss, einen Schritt zu tun, welcher eine Änderung der Verhältnisse herbeiführt. Denn ich verkenne nicht, dass das Vertrauen der Bevölkerung zu den Beamten für die gesamte

LISTEK.

Opatija.

Potopisna črtica. Spisal Ivan Jakše.

Brzo je plula ponosna „Liburnija“ z učiteljskimi izletniki iz Pulja proti Opatiji. Mogočno je rezala valove ter puščala dolgo, peno sled za seboj. Že se je napravil mrak, ko smo pluli po nevarnem kvarnerskem prelivu. Izza otoka Čresa se je pojavila bliščeča svetloba ter razvetlila njegove skalnate bregove. Vsi smo hiteli na desno stran krova misleči, da vidimo električen svetilnik, ki nudi ladjam v kvarnerskem prelivu varno zavetje. A varali smo se. Svetloba je postajala vedno večja in močnejša in naenkrat smo gledali blede luno v vsej njeni krasoti na obzorju. Za onega, ki še ni gledal na morju vzhajajoče lune, je to nekaj čudovito krasnega. Nismo se mogli načuditi temu prizoru. Hiteli smo zopet na levo stran krova, da bi ne zamudili divnega pogleda na Opatijo. Parnik se je prvič ustavil v Lovrani. Ker je morje plitvo, ni jadralski kraju, ampak se je ustavil precej proč od obrežja. Iz Lovrane sta priplula do parnika dva čolna, katerih eden je sprejel pošto in blago,

drugi pa potnike, namenjene v Iko. Plavali smo zopet dalje. Bili smo še precej oddaljeni od Opatije, a že smo videli migljati neštevilne lučice električnih obločnic in žarnic opatijskih. Migljale so te neštevilne lučice ter odsevale v morju v mavričnih barvah. Zamislili smo se v to krasoto ter zrlji nemo, kot bi zasivali. Šele klic Opatija in vrvenje ljudstva na obrežju nas je zbudilo iz tega bajnega spanja.

Izstopili smo. Na molu so nas pričakovali opatijski tovariši, vrli Hrvatje. Zbrali smo se vsi skupaj ter se podali v „Grad hotel“, kjer smo večerjali ter se nekoliko odpočili. Zapeli smo še par pesmi, potem se pa podali k počitku. Poprej smo se pa še dogovorili, da se snidemo drugo jutro v kavarni „Zora“, kjer imajo opatijski Hrvatje in Slovenci svojo čitalnico. Moj tovariš R. se je podal spat, jaz pa sem raz balkona še dolgo časa sanjal o teh krasnih krajih ter zrl po morju tja proti otoku Krku ter hvalil Boga, da je vsaj ta košček avstrijske Riviere še slovanski.

Sladko smo spavali v tem biseru slovanske zemlje ter komaj pričakovali, da napoči jutro, da si ogledamo Opatijo. Ob določeni uri smo se zbrali v kavarni „Zora“, kjer so nas že pričakovali vrli opatijski tovariši in par ondotnih Slo-

vencev, ki so nas vodili po Opatiji ter nam razkazovali njene dragocene bisere.

Občina Volosko-Opatija je v hrvatskih rokah. Lahki in Nemci dosedaj sploh še niso poskusili postaviti svojih kandidatov. Na vprašanje, ali je v bodoče kaka nevarnost, da pride občina v tuje roke, mi je odgovoril opatijski tovariš: „Mi čuvamo Opatijo, kakor punčico v očesu, ali če se začne med nami tak bratomorni boj kakor na Slovenskem, je Opatija zgubljena za vedno“. Da se čim prej uresniči nemški „Drang nach Osten“, je ustanovil nemški „Schulverein“ v Opatiji enorazredno šolo, ki ima pa kaj malo otrok. Pa tudi Italijanom diši Opatija; zato so si ustanovili laško enorazrednico. Vrhu tega se nahaja še hrvatska dvorazrednica ter enorazrednica družbe sv. Cirila in Metoda za Istro.

Sedaj je sezona v Opatiji pri koncu, a je tam še vedno do 2000 letoviščnikov. Na leto jih prihaja vseh skupaj do 25.000. Najrajši obiskujejo Opatijo Mažari, Čehi, Angleži, Francozi, Lahki, Nemci in Rusi. V tem oziru je Opatija pravcati Babilon.

Za vsakovrstne udobnosti in ugodnosti tujcev skrbi letoviški odbor, ki obstoji iz odličnih opatijskih Hrvatov. Vsak tujec, ki se mudi v Opatiji več kot 48 ur, mora plačati letoviško takso.

Dopisi.

Kozje. Zadnji dopis iz Kozjanskega okraja je vzbudil precej hrupa, ker so deloma opisane razmere druge kot so naslikane.

Kaj pozitivnega v našem okraju ustvariti zahteva mnogo dela, dejanske požrtvovalnosti in iskrene ljubezni do stvari; o čem se g. dopisnik lahko prepriča, če se hoče nekoliko približati in sodelovati.

Narodnega življenja v idealnem smislu menda nikjer ni v preobilici, ker povsod igrajo osebnosti, materijalni oziri in večja ali manjša delavnost poklicanih faktorjev veliko ulogo. Da bi pa v našem okraju bilo tako mirno in malomarno, ni resnica. Zadnja volilna borba o priliki izvolitve dvornega svetnika dr. Ploja je to sijajno izkazala. Cele fare so popolnoma slovenski volile. Štajercijanci so le v Virštanju, Podčetrtku in v Sedlarjevem dobili znatneje število glasov, večino so pa sploh samo v Virštanju imeli. Občine imajo skoro izključno zavedne slovenske župane, ki se vedno strogo držijo narodne discipline; nemški župan vlada sploh samo še v Podčetrtku, kjer se je pa tudi v zadnji dobi pričelo sveže narodno življenje. Tudi uradovanje je skoro izključno slovensko in se v zadnjih letih vedno bolj kot tako utrjuje.

Kjer so taki rezultati, tam se je moralo tudi nekaj delati, je moralo biti nekaj „življenja“. Vsak narodnjak, ki živi že nekaj let v okraju, to tudi ve. Delalo se je vsikdar intenzivno ne samo v Kozjem, ampak v celem okraju in hvala Bogu, delo ni bilo brez vspeha.

Rak-rano moramo izrezati na lastnem narodnem telesu. Vsikdar smo z veseljem pozdravili v svojem krogu vsakega novega sobojevnika, ki se je izkazal značajnega in zanesljivega moža. Le oglasite se, g. dopisnik javno in povejte nam s svojim polnim imenom tiste bridke resnice, katerih dosedaj še nismo slišali, čeprav ste to trdili v svojem dopisu. Vsako pametno besedo bomo resno upoštevali.

Kar se tiče podružnice c. kr. kmetijske družbe v Gradcu za okraj kozjanski, naj zado- stujejo sledeči podatki: Podružnica šteje sedaj 58 ndov, nabavila si je letos razna umetna gnojila, stroje, semena, oskrbela dva bika in dva mrjasca-plemenjaka itd. Ali to ni delo? Bombastična poročila le malo hasnejo, pač pa tiho in vztrajno delo. Resna napaka je le ta, da ni bilo shodov, kot so bili nameravani. Pa tudi v tem obziru ne zadane krivda g. načelnika. Obrnil se je v Gradec do centralnega odbora in prosil slovenskih govornikov — brez vspeha prosil je razne g. učiteljskega stanu, da bi prevzeli praktične govore, pa tudi zaman. Shod brez govornikov pa nima smisla. Vzrok je še drugi. Centrala je podružnici obljubila razne trsne in drevesne brizgalnice, katerih si je ljudstvo jako želelo. Iz raznih vzrokov jih podružnica doslej ni sprejela. Dokler teh strojev ne bo, bo ljudstvo ostalo nezaupno, ker se hoče o praktični važnosti podružnice uveriti. Ko prejmemo te stroje, se bo tudi sklicalo glavno zborovanje, h kateremu ste, g. dopisnik, že danes povabljeni. Blagovolite tedaj stopiti iz rezerve!

Še nekaj je treba pibiti! Vsi, ki so bili pri ustanovnem shodu kmetijske podružnice navzoči, vedo, da se je sedanji g. načelnik branil sprejeti to mesto, ker sam ve. I. da ni strokovnjak in 2. da mu baš ob nedeljah, ko se navadno vršijo taki shodi, ni mogoče radi svojega posla dom zapustiti. Njegov namen je bil samo, društvo ustanoviti in načelstvo pri prvi priliki v roke zanesljivega, za občni blagor navdušenega kmeta, izročiti. Pri prihodnjem zborovanju mi le imenujteakega moža, ki bo imel voljo, to težko breme prevzeti, pa ga bomo volili. Zadnjič so se vsi ndi tega branili, ker mora načelnik vse pošiljatve centralnega odbora tedaj semena, gnojila itd. na svoje ime sprejemati in iz svojega plačevati, kar seveda pogostokrat mnogo neprijetnosti rodi.

Skratka, podružnica ne bo zaspala, ker je prevažna in ker imajo člani njeni prevelike ugodnosti; skrbelo se bo pa tudi, da pride načelstvo v strokovne roke. To naj vas, gospod dopisnik, potolaži. Resnicoljub.

Raznoterosti.

— **Veter raznesel dolarje.** Pred nekaj dnevi se je v neki najbolj živahni ulici v New Yorku nabralo silno ljudstva. Iz tramvaja je stopila postarna gospa in se napotila proti neki banki. Po nesreči ji pade iz rok precej velika torba, ki se odpre, iz nje pa pade na tla cel kup papirnatega denarja. Zapihal je veter in raznesel papirje po pet, deset in petdeset dolarjev na vse strani. Takoj se je našla množica „postrežljivih“, ki so pritekli gospej na pomoč. Kako so se žurili in, hiteli, da bi drug drugega prekosili v pridnosti in pomoči do bližnjega! Kar ni šlo v roke, je šlo v žepe, nakar je zopet zapihal veter — in nikjer ni bilo nikogar več. Stara gospa je pa kot ukopana stala izbuljenih oči, držeč odprto torbo v rokah in čakala, kdaj zopet popiha veter in prinese „postrežljivce“ nazaj. Veter je sicer pihal, a postrežljivcev ni bilo od nikoder.

— **Kaj so otročiči!** V nekem gališkem mestecu je dala učiteljica učencem nalogo, naj popišejo, kaj so otročiči. Desetletno dekletce je napisalo tako-le: „Otročiči so najmlajši ljudje, kar jih je. Pri nas je samo po eden, in ko začenja tekati, pride drugi in je potlej otročiček. Na naši ulici je zelo mnogo otročičev. V vsaki hiši eden, in zdaj, ko solnce sije, so vsi na ulici in se šele vidi, koliko jih je. V nekaterih vozičkih jih sedi po dvoje; eden ima glavico na eni strani, drugi na drugi; ti se imenujejo dvojčki in so si tako podobni, da misliš, če gledaš enega, da vidiš drugega. Otročiči so zelo mili in dobri, ko spe. Če jih pa umivajo, ali če se ponoči zbude, pa vpijejo in treba je hoditi z njimi v eno in drugo stran in tresti jih in peti. Vsak je bil nekdaž otročič. Ded tudi, pa takrat ni bil tak kakor zdaj. Las še ni imel in tudi ne bele brade; tako pravi mama, ki ga je že takrat poznala. Otročiči nimajo zob in v ustih nič drugega, kakor kazavec. Odkod se otročiči dobe, ni zatrdno znano. Eni pravijo, da jih prinese štorclja, drugi pa, da se dobe pod zeljnatimi glavami“.

— **Hrvaški delavec — milijonar.** Pred 20 leti se je izselil iz Boke Kotorske 18letni Lazo Gjatović v Ameriko ter si pridobil v Nevadi malo zemljišča, kjer pa se je zasledila zlata ruda, da je Gjatović dandanes milijonar.

— **Strašna rodbinska drama** se je odigrala 12. t. m. v Rogatici (Bosna). Neki Hasan Arnautović je umoril svojo ženo, svojega otroka in otroka svoje pastorko, nakar se je usmrtil še sam.

— **Lačni ljudožrci.** Iz Zapadne Afrike je došlo grozno uradno poročilo. Ljudožrsko plemo Njamu v Kamerunu se nahaja že dalj časa v vojnem stanju in je meseca junija pojedlo 2000 zamorcev in 8 belokožcev. Nemška vojna posadka v onem okraju je veliko prešlaba, da bi mogla preprečiti podobne strašne grozovitosti.

Hiša s pekarijo

v trgu Rogatec pri Slatini, 8 minut od kolodvora, s 3 sobami, kuhinjo, kletjo, vrtom, hlevom je takoj **naprodaj**; da se tudi **v najem**. Za peka pa tudi za penzionista prav primerna. (415) 3—2

Pojasnila daje **J. Kraus, Rogatec.**

Posestvo

v kraju **Poreber**, občine Jurklošter pri Celju obstoječe iz lepih njiv, travnikov, vinarjev in gozdov v obsegu od 42 ha 79 a ter s prijaznim in močnim hišnim in gospodarskim poslopijem je

naprodaj.

Na posestvu je kamen, pripraven za cement, zemlja je pripravna za opeko, v zemlji najde se tudi v veliki množini premog.

Posestvo je blizu vožne ceste, blizu kolodvora Rimske toplice (Römerbad), torej na vsak način za promet jako pripravno.

Cena je 12000 kron, pod ugodnimi ponujajočimi pogoji mogoče tudi nižje — Več se poizve pri lastniku (412) 2—2

Jožef Vrečko

pošta **Planina na Štajerskem.**

Radi smrti svoje soproge prodam iz proste roke posestvo

namreč hiše v Sevnici in
st. Jurju ob juž. železnici
pod ugodnimi pogoji. - -

Franc Praunseis star.
št. Jur ob juž. žel. (422) 1

Na račun se odda

dobro idoča boljša **gostilna** oženjenemu, katerega žena mora biti dobra kuharica. Zahteva se kavečja in znanje nemškega jezika. Z gostilno so tudi sobe za tuje in letoviščarje. — Ponudbe se naj pošljejo z navedenji sedanjega službovanja na upravništvo „Domovine“ 1200. (410) 2—2

Sadna drevesa

visodebelnata 1-80 m
do krone, poludebel-
nata 1-30—1-50 m do
krone in pritična (pi-
ramide) 0-40 m do
krone od najboljših
vrst jablan in hrusek,
češpljev in sliv, če-
šenj in višenj, kakor
tudi orehe, vrtnice
in lepotično grmovje,
drevesne kole i. t. d.

priporoča za letošnjo sezono
(čas sajenja od 1. oktobra
naprej)

Peter Korman

drevesnica v Činžatu

pošta in železniška postaja Faal
na koroški železnici.

Ceniki na zahtevanje zastoj in
franko. (42.) 3-1

40%

manj delavske sile potrebujejo gasilna društva pri brizgalnicah najnovejšega zistema in prenosom ravnoteža, odlikovanega v. Pragi na razstavi leta 1903, izumitelja in tvorničarja

R. A. SMEKAL-a

iz **Smichova**. Podružnica **Zagreb.**

Ti stroji delajo desno in levo, eno in dvo-
mlazno 30 do 35 m mlaza! Skladišče vseh gasilnih
potrebščin. Tudi na, obroke.

S spoštovanjem (497) —41

podružnica **R. A. Smekal.**

Posestvo

v prijaznem kraju, obstoječe iz lepo zidane hiše, zidanega, z opeko kritega gospodarskega poslopja, kozolca, mlina in žage, zraven mlati-tilni, slamorezni in sadni stroj na vodno moč, vse v najboljšem stanju, se iz proste roke **takoj proda** po jako nizki ceni in ugodnimi pogoji. — Natančneje pojasnila daje

Franc Poduvratnik

gostilničar in posestnik v Lepinjivi obč. Mozirje.
(416) 3—2

Lep mlin

na 10 kamnov in dvanajstimi stopami ter z vedno močno vodno silo na **Primostku**, tik okrajne ceste, od pokojnega Franca Premierja, pol ure od mesta **Metlike**, se **proda po nizki ceni in ugodnimi pogoji**, polovica kupa se lahko po 4 $\frac{1}{2}$ % uknjiži. Poleg mlina je tudi še potrebno poslopje, dve šupi, vinska klet, konjski in živinski hlevi, veliki svinjaki, kozolec (topljar), pod in kozolec; zraven je tudi veliki sadni vrt, travniki in gozd z debelimi hrasti do 8 oral, za prašičjo in živinsko rejo jako ugoden.

Natančneje se izve pri lastniku **Frideriku Skušek**, trgovcu in posestniku v **Metliki**, Dolenjsko. (405) 3—3

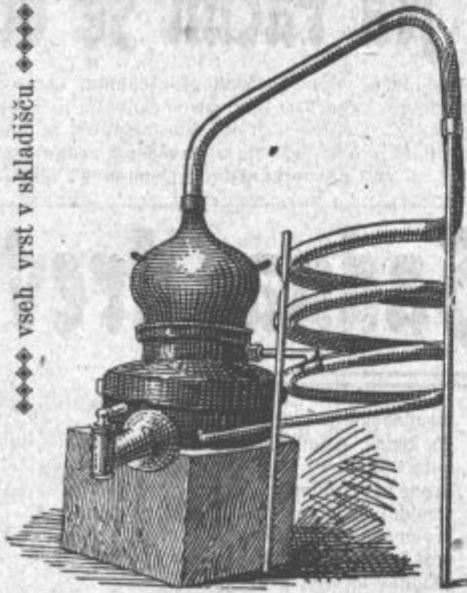
Pristna
istrijska vina

kakor vina iz otoka Vis (Lissa)
priporoča po najnižjih cenah (18 do
24 kr.) od 56 litrov naprej franko
= postaja Pulj proti povzetju. =

Egidij Vio, trgovec
z vinom v Pulji (Istrija).
(361) 11-7

Zacinjenje in popravila vsake vrste
točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje
žganja

♦♦♦♦ vseh vrst v skladišču. ♦♦♦♦

Demetrij Glumac, kotlar

Celje, Graška cesta šte. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko
spadajoča dela kakor za vsakovrstno monti-
ranje parnih kotlov, za parne stroje v
barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovar-
nah za sveče in magarin itd., paro- in
vodovode v bakru in železu.

(238) 50-32

Naprodaj

ste 2 zidani hiši z vrtom, v eni je gostilna in
prodajalna, v drugi pa 3 stanovanja v Zabukovci,
pošta Griže. (413) 2-2

Naslov pove upravnistvo „Domovine“.

Štev. 1214.

Razpis stavbe.

Okraja Celje in Šmarje pri Jelšah od-
dasta potom ponudbe napravo novega mejnega
mosta ob okrajni cesti I. razreda Celje-Rogatec
km 14'393 na Grobelnem.

Gradnja: postranski zidi, železne traverze,
hrastove mostnice, železne ograje z zidanimi
parapeti.

Proračun stroškov 6.869 kron 56 vin.
Načrt, proračun in stavbeni pogoji se zamorejo
vpogledati vsaki dan razun nedelj ob uradnih
urah v pisarni okrajnega zastopa v Celju in
v Šmarju pri Jelšah.

Pismene, zapečatenе ponudbe z nadpisom
„Ponudba“ se imajo s priloženo 10%
varščino od stavbene vsote oddati, ali pa po
pošti poslati najkasneje

do torka 5. septembra t. l.

do 6. ure zvečer gospodu načelniku okrajnega
zastopa v Šmarju pri Jelšah ali pa podpisanemu
c. kr. vladnemu komisarju.

Za okrajni zastop Celje

dne 22. avgusta 1905.

C. kr. vlad. komisar: **Ernst pl. Lehmann**

Za okrajni zastop Šmarje p. Jelšah

dne 22. avgusta 1905.

(414) 3-2 Načelnik: **dr. Jos. Georg.**

Javna zahvala

zavarovalnej zadrugi „GROATIA“ v Zagrebu,
katera je moju škodo vestno in točno pre-
cenila in isto brez vsacega odbitka v iznosu

kron 5631.13

kulantno izplačala.

Srebrenica, 15. velikega travna 1905.

(423) 1

T. P. Milošević l. r.

Javno priznanje.

„Croatia“ osiguravajuća zadruga u Za-
grebu pocenila je moju štetu u Sitnici tako
savjestno i točno, i izplatila mi odštetu

kruna 2707.32

tako kulantno, da jej ovim putem izrazujem
mojo najtopliju zahvalu, te ju svakomu što
bolje preporučam.

VARCAR VAKUF, 7. avgusta 1905.

(423) 1

Stanka Petrušić v. r.

Licitacija vina.

Podpisano oskrbnistvo proda prostovoljno dne
6. septembra t. l. ob 8. uri zjutraj okoli

500 hl vina, lastnega pridelka.

Prodajalo se bode lansko kakor tudi starejše vino
in sicer namizno in fino vino po raznih cenah.

Prodajni pogoji se zvedo pri oskrbnistvu.

Vlak vozi: Iz Gradca ob 1. uri opoldne, ali ob
1. uri 20 min. ponoči. Iz Gradca ob 1. uri opoldne,
ali ob 1. uri 20 min. ponoči; prihod v Brežice via
Zidanmost ob 6. uri 8 min. zvečer ali ob 6 uri 15 min.
zjutraj. — Iz Ljubljane ob 2. uri 57 min. popoldne
ali ob 11. uri 50 min. ponoči.

(424) 3-1

Graščina dr. Ignaca grofa Attems v Brežicah.

Man besichte die Fabrikmarke.

Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Najprimernejša darila za godove,
birno itd. so

**Singerjevi
šivalni stroji**

za domačo porabo in obrtne svrhe
vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje
tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

**Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
modernega in umetnega vezenja**

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah
odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev

CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8.

(152) —43

Priporoča se p. n. gg. duhovnikom,
slav. učiteljstvu, pisateljem in p. n.
občinstvu za vsakovrstno izvrševanje
tiska od navadne do najmoderneje
oblike. — Ker je bogato založena z
najmodernejšimi črkami in okraski
ter opremljena z motornim, oziroma
električnim obratom, lahko izvršuje
največja dela v vsaki množini in v
kratkem času okusno in ceno.

Zvezna tiskarna

Schillerjeve ulice št. 3 **CELJE** Schillerjeve ulice št. 3

V zalogi ima in tiska v več barvah
izdelane krasne diplome. Dalje:
uradne tiskovine, kuverte, računske,
pismene papirje, cenike, etikete, bo-
lete, časopise, knjige, brošure,
cirkularje, reklamne karte, lepke,
opomine, vabila, podobice, spovedne
listke, razglednice hranilne in za-
družne knjižice ter sploh vse v ti-
skarsko stroko spadajoče stvari.